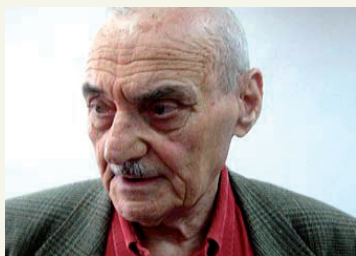

אהרן אמיר, משורר, סופר, מתרגם ועורך (1923-2008)

סופר ומשורר פורה. ב-1998 פרסם את הספר "הנבלים" בשם העט "מיכאלה נדיבי" והשתמש בשמות עט נוספים, ובהם "יובב" ו"ע. עוזרד". ב-1951 זכה אמיר בפרס טשרניחובסקי לתרגומי מופת. ב-1996 קיבל מלגת יצירה על שם לוי אשכול וב-2003 הוענק לו פרס ישראל בקטגוריה "תרגום לעברית". עם ספרי הפרוזה שלו נמנים "טרילוגיית נון" (1969-1989), "ולא תהי למוות ממשלה" (1955), "עולם שכולו טוב" (1979), "אפרודיטי או הטיול המאורגן" (1984), ספר השירים (מאסף של שישה ספרים) "ושבו העבים אחר הגשם" (1991) ו"הסתננות" (2011).

ראי

בְּלִילָה בְּלִילָה נִשְׁאֵת סִירְתִּי עַל הַמַּיִם
בְּלִילָה בְּלִילָה שׁוֹבֵת מְשׁוֹטֵי מִחְתָּר
בְּלִילָה בְּלִילָה רוֹחֵף אֱלֹהִים עַל הַמַּיִם
בְּלִילָה בְּלִילָה שׁוֹמֵעַת אֲזָנִי קוֹל צִפּוֹר
בְּלִילָה בְּלִילָה נִרְאוּ לִי פְּנֵי מִן הַמַּיִם
בְּלִילָה בְּלִילָה יִרְאֵתִי מֵאֵד אֶת אָחִי
בְּלִילָה בְּלִילָה אֵימַת אֱלֹהִים עַל הַמַּיִם
בְּלִילָה בְּלִילָה נִתְּנוּ קוֹלָנוּ בְּבִכִּי.

מתוך הספר "ושבו העבים אחר הגשם"

נולד בקובנה שבליטא בשם אהרן ליפץ. אביו דב ליפץ היה מחנך ועסקן ציוני. לאחר עלייתו ארצה ניהל האב את הוצאת "עם עובד" וייסד את הוצאת "עם הספר". אהרן אמיר עלה לארץ-ישראל עם הוריו ב-1933. הוא למד בגימנסיה "הרצליה" והיה חבר במחתרות אצ"ל ולח"י. למד באוניברסיטה העברית ספרות וערבית ונמנה עם מקימי תנועת "הכנענים" ("העברים הצעירים"). הוא סיגל לעצמו מבטא "כנעני" המדגיש את האותיות ע ו-ח. בסוף שנת 1948 היה ממייסדי כתב העת "אלף", שנתן ביטוי להשקפת העולם של התנועה הכנענית, ופרסם בו מאמרים במגוון נושאים פוליטיים ותרבותיים. אמיר שימש בתפקיד עורך כתב עת זה עד 1953. ב-1958 ייסד וערך את כתב העת הספרותי "קשת" שעודד יצירה של כותבים צעירים. עם הסופרים שפרסמו ב"קשת" נמנו עמוס עוז, א.ב. יהושע, יהושע קנז, ישעיהו קורן ויצחק בן נר. כתב העת, שבו פורסמו גם מסות של ז'קלין כהנוב ונסים רג'ואן, נסגר ב-1976. אמיר חידש את הוצאתו בשנת אלפיים בשם "קשת החדשה" וערך עשרים ושניים גיליונות. אמיר היה גם